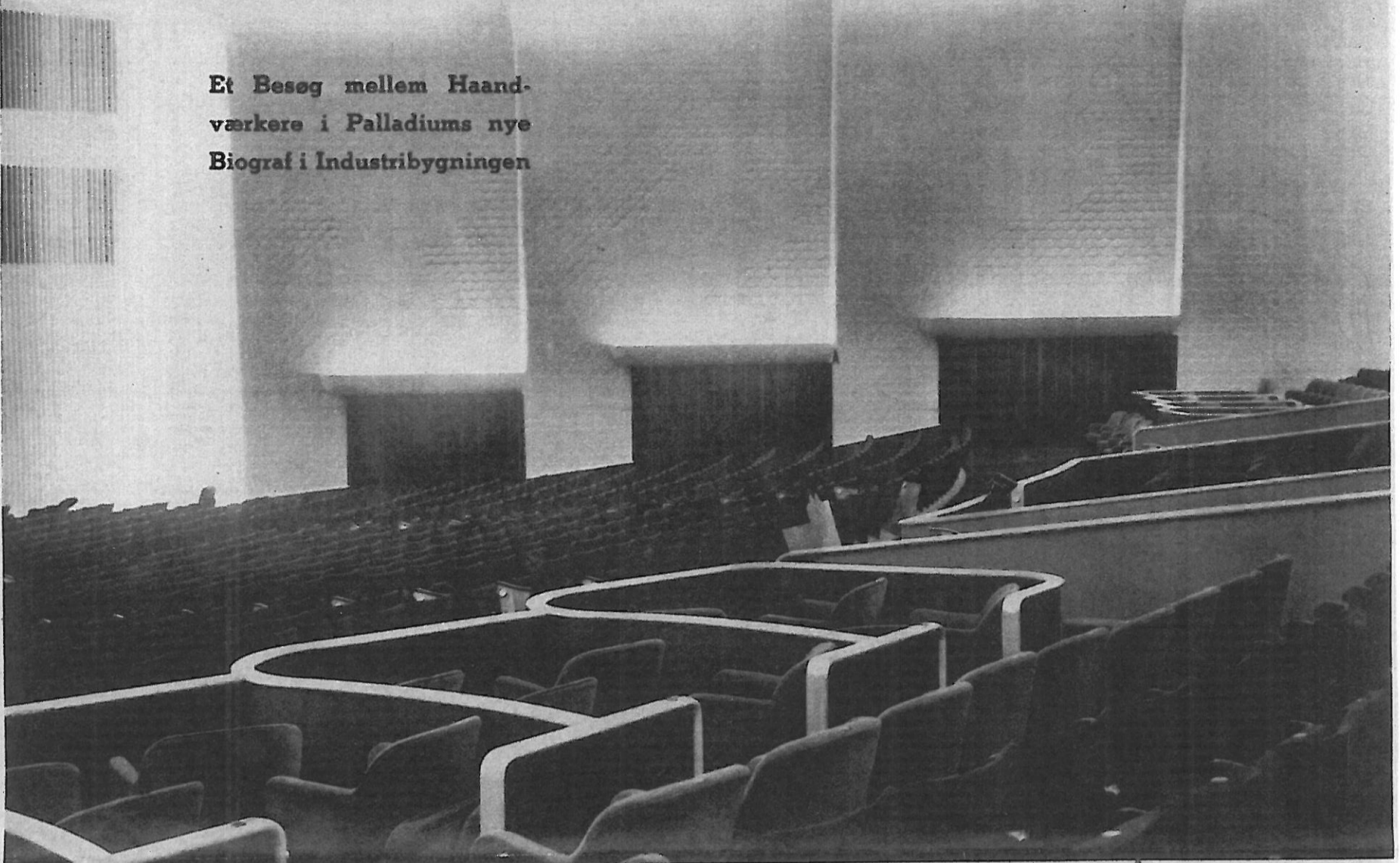

En Storstadsbiograf i Verdensformat aabner!

Et Besøg mellem Haand-
værkere i Palladiums nye
Biograf i Industribygningen

Hus & Træ 21. 1. 1938

Muligvis er den nye Palladiumbiograf allerede aabnet, naar disse Linier læses, i hvert Fald vil der næppe være længe til dens Debut. Forleden vovede jeg mig, ledsaget af Fotografen og af Palladiums Pressesekretær, Redaktør Haagen Hetsch, over de Bjælker og Kalkballier, der paa det Tidspunkt stadigt markerede Indgangen ud mod Vesterbrogade. Men da jeg først var indenfor, tabte jeg helt Vejret: Saa maa København altsaa virkelig være en Storstad af internationalt Format, for et Biografteater af de Dimensioner findes ellers kun i de rigtige Verdensbyer.

Og saa var det mægtige Teater jo næsten færdigt. Det er Arkitekt Kühn, der har bygget Københavns første virkelige Storstadsbiograf. Arkitekt Kühn har rejst meget baade i Europa og Amerika, han har været internationalt indstillet, da han begyndte at tegne dette Kæmpeteater — og han maa have arbejdet i internationalt Tempo. Først den 24. April sidste Aar begyndte Entreprenørerne at rive ned, — og den 4. September holdtes Rejsegildet paa Palladiums nye Biograf. Et Byggearbejde, der egentlig var beregnet til 14 Maaneder er faktisk fuldført paa 8. Ikke sandt, det er noget andet, end hvad vi plejer at opleve i det lille, rolige Danmark, hvor vi bedst kan lide at »skynde os langsomt.«

— Hvordan bygger man et saa pragtfuldt Teater saa hurtigt? spørger jeg.
Svaret lyder: — Man indførte Treholdsdrift, og man begyndte at bygge op, endnu mens man brød ned.

Et Blik udover den pragtfulde Teatersal.

— Hvad er Materialet?
— Den nye Palladiumbiograf er et Betonhus — et 100 % Betonhus. om De vil.

— Hvor højt er her? Jeg ser mig betaget rundt.
Haagen Hetsch, der har alle Oplysninger presente, svarer uden Betænkning: — Det største Spør til Taghøjden har en Spændvidde af 40 Meter, ja, det er rigtigt, hvad De nu staar og tænker: Det er godt og vel gamle Rundetaarns Højde.

— Her maa have været rart for Beboerne rundt omkring, da Haandværkerne begyndte at nitte det Tag paa.

— Skudt forbi. For første Gang i Skandinavien har man til saa store Jernkonstruktioner brugt den lydløse, elektriske Svejsning; de mægtige Spær kørttes i Nattens Mulm og Mørke, naar al anden Trafik var standset, hertil fra Hundested, hvor de er lavede.

— Men her er jo meget mere end bare Teater?
— Dette bliver det første Teater i hele Verden, der har et Udenomsareal, der er ligesaa stort som dets store Teatersal. Det opnaaede man ved at placere selve Teatret i første Sals Højde, derved blev denne Foyer til.

Jeg ser mig om, her bliver ikke bare Butikker og Billetservice, nej, her bliver en dejlig Restaurant, »Frascati-Palladium«, her bliver Musik, Presseudsendelser, Telefonboxe. Tænk, det bliver ikke længere koldt og kedeligt at staa og vente paa sin Forestilling.

Og saa er her nogle smaa Paahit, som for evigt vil faa Kvinderne til at sværge til denne Biograf. Her er *Børneværelse* og *Hundepension*.

Kære Læserinde, har De rigtig tænkt over, hvad det betyder. De gaar paa Gaden med Deres Pøse eller Deres Vovse — maaske med begge. Saa faar De pludselig Øje paa Biografens straalende Plakater, — aa, den Film var det jo, De saa gerne vilde se. Nu havde De netop Tid; men ærgerligt ogsaa, at Tulle og Delle er med.

Den Kilde til Sorg skal De aldrig mere føle, for den unge islandske Kunstmaler, *Guttorm Pedersen*, var, da jeg var derinde, netop ved at lægge sidste Haand paa Vægdekorationerne i Børnestuen.

— Se, det bliver »Kringleby«, Børnenes egen lille By, kan De se, jeg har malet Motiver fra København, som Børnene kender, rundt om.

— Ja, det maa være en meget lang Film, før de unge Damer og Herre-rer begynder at kede sig herinde. Her kommer ogsaa Legetanter og — en talende Pappøgøje i Bur.

Ak, man har været Barn alt for tidligt! Hundene inde ved Siden af faar hver sit rare, lille Bur, saa dem kan man trygt efterlade i Palladiums Varetagt, mens man selv gaar ind og ser *Ib Schønberg* eller *Paul Muni*.

Men tro ikke, at Forhallen med alle dens Herligheder kun er reserveret Biografgængerne. Nej, det er bombesikkert, at Palladiumbiografens Forhal vil blive Stedet, hvor *han* i Fremtiden venter paa hende. (For er det ikke altid ham, der venter?) I den Retning er Glyptoteket og Thorvaldsens Musæum nu færdige. De forstaar nu alligevel ikke »Service« som Svend Nielsen. Hør nu blot: Man kan bestille Biletter til enhver Forestilling uden ekstra Gebyr, pr. Rørpost gaar Biletterne straks til Kioskerne i Forhallen, hvor de udleveres uafhængigt af det øvrige Billetsalg. Palladiumbiografen bliver nemlig et »non stop Teater«, med uafbrudt løbende Forestillinger fra Kl. 12.

Palladiums Pressechef, Hr. Haagen Hetsch inspicerer de nye Hundebure, hvor »Vovsen« kan parkeres under Forestillingen.

Den unge, islandske Kunstmaler, Guttorm Pedersen i Færd med at dekorere »Børnenes Paradis«, Kringleby, der vil vrindle af Motiver fra København.

Herover: I Forhallen er Væggene udsmykkede med skønne Ornamenter i Sandsten.

Til venstre: Paa Trappeopgangen til Teatret hænger Svend Johansens store Maleri i Lakfarver paa Guld. Det gengiver de Følelser, der bærer Filmene og de vidt forskellige Himmelstrøg, hvor disse kan udspilles.

Herunder: Alle Stole i den nye Palladiumbiograf bliver magelige.

Herude i Foyéen er Gulvet Mosaik i sort og hvidt, udført af Billedhugger Stæhr-Nielsen. Væggene er beklædt med svagt rosa Sandsten med meget smukke Relieffer i Kalkpuds, Søjlerne er af grønt Marmor, Paneler og Spejle op mod Teatret er af Palisandertræ. Midt for Hovedtrappen hænger Svend Johansens pragtfulde og morsomme Billede i dristige Lakfarver paa ægte Guldgrund. Billedet forestiller Elskov, Had og Verdens forskellige Himmelstrøg, Troper og Nordpol, altsaa Filmens Nerve i Filmens ubegrænsede Verden.

Næsten andægtigt træder jeg ind i selve Teatersalen, der egentlig allerede da var færdig.

Det er et meget stort Teater med 1400 Pladser. Og (dette bliver især noget at bemærke for de faa tilbageblevne rigtige Teaterdirektører): Man sidder godt, mageligt og bekvemt over hele Teatret.

Alle Stole er af lyst Ahorn, kun Stoffet paa Sæderne er forskelligt efter de forskellige Pladser. Træværket herinde er ogsaa af Palisander med indlagte, smalle Metalstriber. Gulvene er beklædt med tyste, bløde Tæpper.

Saa er der alle de tekniske Finesser, som ganske vist ikke direkte ses af Publikum, men som dog saa tydeligt mærkes. Først og fremmest Ventilationsanlægget, som hver Time

Fortsættes Side 33

Danmarks første Kinoorgel staar i den nye Palladiumbiograf. Det afprøves her af Europa-Direktøren fra det store amerikanske Kinoorgelfirma. Han ser ud til at være godt tilfreds med Akustiken.

